

18

தன்னலம் துறந்து சிலுவை சுமப்போம்

மத்தேயு : 16 : 24 - 27

(ஓய்வுநாட் பாடசாலையில் தரம் 9ஆம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலைக் கீழே காணலாம்.)

ஆசிரியர் : இப் புகைப்படத்தில் இருப்பவர் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கலா : இவர் வெளிநாட்டுப் போதகர் அல்லவா?

ஆசிரியர் : ஆம்! மகளே விடை சரியானது. எமது நாட்டின் கல்வித்திட்டத்திற்காக பாரிய பணியாற்றிய போதகரின் படம். இவரின் பெயர் வண. ஜேம்ஸ். எச். டொல் போதகர்.

ரவி : அப்படியானால் இவரின் விசேடத்துவம் என்ன?

ஆசிரியர் : இவரைப் பற்றிக் கூறுவதானால் 1872 ஜூன் 9ம் திகதி பிறந்த இவர் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் கணித பாடம் தொடர்பாக உயர்ந்த திறமை பெற்ற ஒருவராவார். பொதுவாக எல்லா வகையிலும் கல்வியில் திறமை பெற்றவராவார். ஆனால் இவர் போதகராக தனது திறமைகளையும் தன் வாழ்வையும் பிறருக்காகவே அர்ப்பணித்தவர். அதன்படி இறை விருப்பத்திற்கு இணங்கிய இவர் பணியாற்றுவதற்காக இலங்கைக்கு வந்தார்.

மலர் : இலங்கைக்கு வந்த அவர் எங்கே வசித்தார்? எங்கே பணி செய்தார்?

ஆசிரியர் : இவர் 1896 இல் காலியில் உள்ள ரிச்மன்ட் கல்லூரியில் அதிபராக பணியாற்ற நியமிக்கப்பட்டு வந்தார். அப்போது அவரின் வயது 24. இளமை வயதில் அவர் அதிக திறமை பெற்றவராக இருந்தார். அவர் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக பாரிய பணியாற்றினார். 1906 இல் காலிப் பிரதேசத்தை கடுமையான ஒரு காய்ச்சல் நோய் தாக்கியது.

- ரவி** : இந்த நோய் என்பது மலேரியா காய்ச்சலைப் போன்று விரைவாக பரவக்கூடிய ஒன்றா?
- ஆசிரியர்** : ஆம், இக் காய்ச்சலானது மிகவிரைவாக எல்லா இடங்களிலும் பரவக்கூடியது. அன்று அந்தப் பாடசாலை விடுதியில் 100 இற்கு மேலான மாணவர்கள் தங்கி இருந்தார்கள். அந்த மாணவர்களுக்கும் கடுமையான காய்ச்சல் ஏற்பட்டது.
- ரவி** : ஐயோ! பாவம்! பிள்ளைகளுக்கு மரணமும் ஏற்பட்டிருக்குமே?
- ஆசிரியர்** : ஆம். அதிகமானோர் மரித்தனர். இந்நோய் பயங்கரமான படியால் எவருமே உதவிக்கு வரவில்லை. பெற்றோரும் பிள்ளைகளைப் பார்க்க வரவில்லை. ஆனால் இந்தப் போதகர் மட்டும் பிள்ளைகளை கைவிட்டுச் செல்லவில்லை. தனிமையில் பிள்ளைகளைப் பாதுகாத்தார். அவர்களுக்கு மருந்து கொடுத்தார். அசுத்தங்களைத் தம் கைகளினாலே அகற்றினார். அவர்களை நல்ல முறையில் பராமரித்தார். தனக்கும் சுகயீனம் ஏற்பட்டதை உணர்ந்து கொண்ட போதிலும் இயேசுவின் அன்பு அவரிடம் காணப்பட்டதால் மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டார்.
- ரவி** : இலங்கைக்கு வந்து இவ்வாறான பணி செய்வதற்கு அவர் எவ்வளவு நல்லவராக இருக்க வேண்டும்.
- ஆசிரியர்** : ஆனால் ஒருநாள் இவ்வாறு களைத்துப்போய் வேலை செய்துவந்த அவருக்குக் கடுமையான காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. 1906 ஜூலை 12 இல் அவர் மரணம் அடைந்தார். அவர் மரிக்கும்போது அவரின் வயது 35. வாழ்வில் எவ்வளவோ துன்பம் வந்தாலும் அவை அனைத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு இயேசுவுக்காகப் பணிசெய்த முறையை இந்தப் போதகர் அவர்களின் வாழ்க்கை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

வாசிப்போம்
மத்தேயு
16 : 24 -27

இயேசு தன்னைப் பின்பற்றுவதற்காகவே சீடர்களை அழைத்தார். அதாவது இயேசு வின் வாழ்வின் முன் மாதிரியில் உருவாகும் இறையரசை வளர்ச்சியடையச் செய்யும் செயல்களில் அவர்கள் பங்கு பெறுவதற்காகவே ஆகும். இயேசுவைப் பின்பற்றுவது சுயவிருப்பத்தோடு நிகழும் செயலாகும். இதை ஒருவர் கொடுப்பதாலோ அல்லது கேட்பதாலோ நிகழ்வது அல்ல. மற்றும் வெளி உலகத்திற்கு காண்பிப்பதற்கான வெளிவேடமான செயலும் அல்ல. இது மனதிலும் ஆன்மீகத்திலும் நிகழவேண்டிய உண்மையான பின்பற்றுதலின் செயலாகும்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுவோர் ஆயனின் பின் செல்லும் மந்தைக்கு சமமானவர்கள். ஆயன் எப்போதும் மந்தைகளுக்கு முன்னால் சென்று வழிகாட்டுவார். மந்தைகள் எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி தன் ஆயனின் பின் செல்லும். அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு அழைக்கப்பட்ட நாம் அப்பயணத்தின் இறுதிவரை சுயவிருப்பத்தோடு பயணிப்பது அவசியமாகும்.

நாழும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாவதற்கு எமக்குத் தேவையான தகுதிகள் எவை என ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பின்பு இயேசு தம் சீடரைப் பார்த்து “என்னைப் பின்பற்ற விருப்பும் எவரும் தன்னலம் துறந்து தம் சிலுவையைத் தூக்கிக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றட்டும்.”

மத்தேயு : 16 : 24

மேலேயுள்ள திருவிவிலியப் பகுதிக்கேற்ப இயேசுவைப் பின்பற்றுவதனால் எம்மிடையே இருக்கவேண்டிய முக்கியமான செயல்கள் இரண்டு வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

1. தன்னலம் அகற்றுதல்.
2. சிலுவையைச் சுமந்து அவர்பின்னால் செல்லல்.

1. தன்னலம் அகற்றுதல்

தன்னலம் துறப்பதைப் பற்றிய உயர்ந்த முன்மாதிரியை பெற்றுத்தந்தவர் இயேசு. விண்ணகத் தந்தையையும் அவரின் செல்வாக்கையும் விட்டு இயேசு மாட்டுத்தொழு வத்தில் பிறக்கும் அளவிற்குத் தம்மைத் தாழ்த்தினார். எவ்வித பாவமுமின்றி அவர் பலவித துன்பங்களுக்கும் ஏனத்திற்கும் உட்பட்டு மனிதரின் மீட்புக்காக இறைதிட்டத்திற்குப் பணிந்து சிலுவையில் அறையப்பட்டார். தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் தன்னலம் துறந்து, அதைத் தன் வாழ்வில் வெளிப்படுத்தி எமக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்.

உதாரணமாக, இயேசு முகம் கொடுத்த சோதனைகளில் அவர் உலகத் தேவைகளை விட்டு ஆன்மீகத் தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். முழு மனித இனத்தின் மீட்புக்காகவே இயேசு விண்ணுலகை விட்டு மண்ணுலகம் வந்தார். தன்னலம் அகற்றுதலின் பிரதான கருத்தானது தன்னிடம் இருக்கும் நான் என்ற அகந்தையை அகற்றி விடலாகும். அதாவது, இறை தொடர்புக்குத் தடையான முறையில் காணப் படுபவைகளைக் கைவிடுவதற்கு ஆயத்மாய் இருத்தல் ஆகும். இயேசு இதைத் தன் வாழ்வில் முன்மாதிரியாகக் காண்பித்துள்ளார். இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நாம், நான் என்ற அகந்தையை அகற்றாவிடில் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக நிலைத்து இருப்பது கடினமான காரியமாகும். தன்னலம் துறக்க வேண்டியது எமது மீட்புக்காக மட்டுமல்ல பிறரின் மீட்புக்காகவுமே ஆகும்.

2. சிலுவை சுமந்து அவர் பின்னால் செல்வோம்

5.3 இயேசுசிலுவை சுமத்தல்

சிலுவையில் அறைவது அன்றைய யூத சமுதாயத்தில் பாரதூரமான குற்றவாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை முறையாகும். இயேசுவும் அதற்கு முகம் கொடுத்தார். இயேசு அன்று சிலுவை சுமந்து பாவிகளான மனிதரைப் பாவத்திலிருந்து மீட்டார். அவர் சமுதாயத்தினால் ஒதுக்கப்பட்ட பாவிகளுக்குச் சரியான வழிகாட்டியாவார். அன்று மக்களை துன்பத்திற்குட்படுத்திய குருக்கள், பிரபுக்கள், ஆட்சியாளர்கள் உடன் முரண்பட்டு சமூக அந்தியை எதிர்த்து நின்றார். அவ்வாறு பாவத்தில் இருந்து மீட்படைவதற்கு, மனந்திரும்பி இறையரசுக்குள் மக்களை அழைத்தார். இறுதியில் தனது விருப்பத்தோடு சிலுவையில் பலியானார்.

இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தினால் நாம் இறை பிள்ளைகள் என்னும் தகுதியையும் பாவ மன்னிப்பையும் நாம் பெற்றுள்ளோம். நாம் சிலுவை சுமந்து அவரைப் பின்பற்றி செல்வதென்றால் அவரின் வாழ்வின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவதும் அவரின் போதனைக்கு ஏற்ற வண்ணம் எமது வாழ்வை நடாத்துவதுமாகும். அது இலகுவான செயல்ல. அதனால் எமக்கு பலவிதமான துன்பங்களை தாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படும். எனவே, நாம் சிலுவையை சுமந்து அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வது என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அவரின் பிள்ளைகளாக வாழ்வில் ஏற்படும் அனைத்து சவால்களின் மத்தியிலும் அவரைக் கைவிடாது அவரைப் பின்பற்றுவோம்.

வாசிப்போம்
மத்தேயு 16 : 25

கடவுள் நிலத்தின் மண்ணால் மனிதனை உருவாக்கி, அவன் நாசிகளில் உயிர்மூச்சை ஊத மனிதன் உயிர் உள்ளவன் ஆனான்.

எம்மால் அனேகமாக போவிக்கப்படுவது எமது உடலாகும். எமது உலக வாழ்வை திருப்தி அடையச் செய்வதற்கு நாம் அநேகமாக முயற்சிக்கின்றோம். ஆனால் எமது ஆன்மீக வாழ்வைப்பற்றி அதிகமாக சிந்திப்பது இல்லை. ஆன்மீக வாழ்வை போவிப்பதற்கு வாழ்வின் எல்லா வேளைகளிலும் முதலாவதாக இறை திட்டத்திற்கு இடமளித்தல் முக்கியமாகும்.

இயேசுவுக்காக தன் வாழ்வை அர்ப்பணிப்பவர்கள், கடவுளின் உயிர் மூச்சினால் தாம் பெற்றுக் கொண்ட ஆன்மீக வாழ்வைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றார்கள். எமது மரணத்தின்போது எமது ஆத்மா கடவுளுடன் ஒன்றிணையும் சந்தர்ப்பம் உருவாகும்.

இயேசு சிலுவை சுமந்து சென்றது போல் அவரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எமது வாழ்வை அர்ப்பணிக்கும்போது நாம் உடல் ரீதியாக துன்புறவும் மரணத்திற்கும் உட்பட இடமுண்டு. இருப்பினும் இதனாடாக எமது ஆன்மீக வாழ்வு பாதுகாக்கப்பட்டு கடவுளின் முன்னிலையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

வாசிப்போம்
மத்தேயு 16 : 26 -27

இயேசுவைப் பின்பற்றுவதால் எமக்கு இறைவனின் பிள்ளைகளாக நிறைவான வாழ்விற்குள் செல்லமுடியும் முழு உலகையும் ஆதாயமாக்கிக் கொண்டாலும்

கிறிஸ்துவுக்குள் எமது வாழ்வு இல்லாவிட்டால் அதில் அர்த்தமில்லை.

இயேசு ஆன்மீக வாழ்வின் பெறுமதியையும் உலக வாழ்வில் கடவுளின் பிள்ளையாக வாழவேண்டிய ஒழுங்குகளையும் எமக்குக் காண்பித்துள்ளார். நித்திய வாழ்வை நாம் இழந்துவிடுவோம் என்பது ஆன்மீக வாழ்வு இல்லாது போதலாகும்.

உலக காரியங்களுக்கு அநாவசியமாக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் கடவுள்ளான எமது தொடர்பு பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த உலகியல் வாழ்வில் நாம் பெற்றுக்கொள்வது அநேகமாக நிரந்தரமற்றது. ஆனால் கடவுளுக்குள்ளாக நாம் கட்டியெழுப்பும் ஆன்மீக வாழ்வோ நிலையானது. எனவே எமக்கு ஏற்படும் உலகத்தின் சோதனைகளை வென்று வாழ்வது எமது பொறுப்பாகும்.

இயேசு அரசு மகிமையோடு இரண்டாம் முறையாக இவ்வுலகிற்கு வருவதாக வெளிப்படுத்தினார். நாம் அனைவரும் இறுதித் தீர்ப்பில் வெவ்வேறாக நியாயம் தீர்க்கப்படுவோம் என்பதை திருவிவிலையும் எமக்குக் காண்பிக்கின்றது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நியாயம் தீர்க்கப்படுவது இந்த உலகத்தில் நாம் வெற்றி கொண்டவைகள் அல்ல. மாறாக இயேசுவைப் பின்பற்றுவோராக நாம் செயற்பட்ட முறையின்படியே ஆகும்.

அவ்வாறே, நாம் எமது வாழ்வை மட்டுமல்லாது பிறரின் வாழ்வையும் கட்டியெழுப்பு வதற்கு செயற்படுவது மிகவும் அவசியமாகும்.

தன்னலம் துறந்து இயேசுவைப் பின்பற்றுபவராக எமது வாழ்வைக் கொண்டு செல்லவேண்டிய பண்புகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- ◆ எமது விருப்பத்தையும் எமது தேவைகளையும் விட மேலாக பிறரின் விருப்பத் துக்கும் அவர்களின் தேவைகளுக்கும் இடமளிப்போம்.
- ◆ இயேசுவுக்குச் சொந்தமான பிள்ளையாக செயற்படும்போது எமக்கு ஏற்படும் துன்ப துயரங்களை மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்வோம்.
- ◆ பிறரின் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்பி நல்லவைகளுக்காக நாம் வெறுமையாவோம்.
- ◆ நாம் செய்யும் அனைத்துச் செயல்களிலும் முழுமையாக அர்ப்பணித்து நிறைவு செய்வோம்.
- ◆ வாழ்வின் அனைத்து சவால்களின் மத்தியில் திடமாக நின்று இயேசுவைப் பின்பற்றுவோம்.

இயேசு தன்னலம் துறந்து எமது வாழ்வின் மீட்புக்காகச் சிலுவைப் பாதையைத் தெரிவு செய்தார். அவ்வாறே நாமும் எமது வாழ்வில் சுயநல நோக்கத்தைவிட்டு பிறர்நலம் பேணி பிறரின் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அர்ப்பணிப்போம்.

செயற்பாடு

1. பிறரின் ஆன்மீக வாழ்வைப் பெலப்படுத்த உங்களால் எடுக்கக் கூடிய செயல்முறைகள் என்ன?
2. கிறிஸ்துவைச் சார்ந்தவர்களாக தன்னலம் துறந்து பிறருக்காகத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த நபர்களைப் பற்றிய கருத்துக்களை உட்படுத்தி கையேடு தயாரிக்கவும்.